

Brännkyrka bladet

Information från Brännkyrka församling
Svenska kyrkan • december 2014

Här får både trams och allvar plats

Delfinerna är en grupp mellanstadie-ungdomar som träffas på torsdagarna i Brännkyrka församlingshem. Där går det livligt till. Fniss och prat, pyssel och knåp blandas med samtal om djupa frågor – en uppskattad blandning.

Sid 3

Vi möts med bibeln som centrum

För den läshungrige är bibeln en guldgruva. Nya skatter går alltid att hitta. Det kan vi göra under Bibeldagen som församlingen i samarbete med Älvsjökyrkan ordnar den 24 januari.

Sid 4

O, hur saligt att få vandra...

I pilgrimsvandringen förenas Guds-mötet med naturupplevelsen i enkelhet och lugn. Församlingen har i år genomfört flera vandringar, och nya tillfällen bjuds till våren.

Sid 6

Från noll till hundra på bara ett par år

För Gun var tron på Gud som ett frö som behövde lång tid på sig för att gro. Hela hennes liv fram

till medelåldern tog det innan tiden var mogen och allt föll på plats. Då var det som att hitta hem.

Porträttet Sid 7

Gud bor i kyrkomusiken

När församlingen stämmer in i "Hosianna, Davids son" uppstår något stort. Än en gång får vi uppleva den gudomliga gemenskapen och högtidligheten som kyrkomusiken gör oss delaktiga i.

Jag och Gud Sid 8

Bli delaktig i Vårfrukyrkans nya gudstjänst!

FOTO: HÅKAN FLANK

Söndagens gudstjänst i Vårfrukyrkan har under hösten utvecklat nya former. Möjligheten att vara med i en gudstjänstgrupp lockade direkt flera intresserade.

I allt från förberedelser till frimodig och högtidlig gudstjänst är många med och bidrar med sitt, var och en på sitt sätt. Låter det spännande? Kom med du också!

Sid 5

God jul och gott nytt år!

önskar Brännkyrka församling Svenska kyrkan

Ledaren

ADVENT och JUL

Advent: fyra veckor av väntan. Ljus efter ljus tänds. För varje vecka blir det litet ljusare!

Jul: då strålar det från alla håll. Under hela tiden sjunger vi i förväntan och glädje.

”Han som skapar universum, som satt lagarna för allt, delar med en åsna husrum,

tar ett hjälplöst barns gestalt, vilar i en modersfamn. Jesus Kristus är hans namn.” (Sv Ps 129 v 2)

Underligt! Underbart! Under-samt!

Gud blir en av oss. Du blir en människa för dina medmän-niskor, i familj, i grannskap, i

Brännkyrka, i hela världen. Gud delar dina villkor. Du får dela medmänniskors villkor. Ett gränslöst erbjudande!

Glad Advent! God Jul!

Anders Roos
vikarierande kyrkoherde

Brännkyrka krysset

Här bjuder Brännkyrkladet på ett julkryss för lediga dagar. Kanske blir just du en av vinnarna! De fem först öppnade rätta lösningarna belönas med biocheckar för två. Skicka in lösningen senast 15 januari till: **FRISVAR, Brännkyrka Församling Svenska kyrkan, 20485625, 125 20 Älvsjö.**

FORM PÅ KLÄDER ELLER SMÖRGÅS	BÄRM-HÄRTIGHET	REPE-TERAD	SYRE		DE UNDER-SÖKER MAN ÖRON MED	UTTALANDE ELLER INKOMSTUPPGIFT			VÅSEN
			TOLKA			TRIPP FÖR TURIST	GLATT		
					LEDARE				
					HÄKTA OCH SVÄRIGHET				
PÅ NYTT					SOCIAL GRUPP & HASTIG RÖRELSE				
KRANIUM									
LOS ANGELES	HÄLLER UPSIKT ELLER HÅL						ARGON		
							FÄGEL		
EFTER SOL			BARON & GREVE						SIL ELLER MÖJLIGHET ATT SE
			PRYDNADS-MÖNSTER						
INFÖR-LIVAS									
FOLKSLAG ELLER ORSAKAS AV INFLAM-MATION I TALG-KÖRTLAR	HAR MALTS NER	SKÅR			GOD-KÄNNANDE ALLMÄNT HÄLLEN				
		PÅ NYTT							
							BILD		
							MARKNADS-FÖRING		
PÅ OM ELLER MARK-OMRÅDE				KOMMIT AN					
				SOV-PLATSEN					
HÄNVIS-NINGEN							HUVUD-STAD		
							LEDIGA		
HAR VINDS-VÄNING OFTA							SLÄKTING		
							VÄL-DOFTANDE		
POSSESSIVT PRONOMEN ELLER ANSIKTSUTTRYCK		RIKTNING				REGLER OCH FIXAR			
		GREKISKT EPOS				MUSIKIN-STRUMENT			
ADRESSAT ELLER APPARAT							NATION		
							ÄVEN		
PERSON-BEVIS ELLER FISK			KVINNOR I ÖST OCH SNYGGA DOJOR	KLÄDES-PLAGG			FÖR-ORSAKA		
				VÄXA			TYSK STAD		
VÄLDIGT UNGT						MÅL FÖR HÄJ			
						ÖANVÄND			
SILVERGRÅ FISK					VILL EJ HA MAKI-APPARAT				
TAL ELLER VANLIG SEGLÄRKNOP									
HOVDJUR					VRÅLA		REBELL-GRUPP		INTERNA-TIONELLA VALUTA-FONDEN
					LÖVTRÄD		ELAK ELLER ÖM		
STRIPOR ELLER UNDER-SÖKER						STJÄRNA		DÄR FAR MAN FÖDA	SVERKER GÖRANSON
						FALNA			MUGG
									PÅPEKA FARA
				NERE				GAMMALT NAMN FÖR DJÄVULEN	
MATRÄTT OCH KNOP					RYKTE ELLER KOLLOID				
TRADI-TIONER							DE FÄSTER PÅ IS		

Korsordskonstruktör. Lars-Göran Ståhl

Bild: Gerard van Honthor

Lösningen insänd av: Namn _____ Adress _____

SVENSKA KYRKAN

Brännkyrka församling

POSTADRESS
Box 64, 125 22 Älvsjö
TELEFON 08-447 11 00 vx
TELEFONTID må-fr 9.00–15.00
E-POST: brannkyrka.info@svenskakyrkan.se
WEBBPLATS www.brannkyrka.org

VIK KYRKOHERDE Anders Roos
447 11 13
VIK ADMINISTRATIV CHEF
Bo Wetterström 447 11 12

BESÖKSADRESSER
BRÄNNKYRKA KYRKA OCH FÖRSAMLINGSEXPEDITION
Götalandsv. 189–191, Älvsjö
BESÖKSTID må–fr 9.00–15.00
FAX 08-86 09 22
VAKTMÄSTERI 447 11 40
HUSMOR 447 11 19

VÅRFRUKYRKAN MED FÖRSAMLINGSLOKALER
Fruängens kyrkogata 1–7
FAX 08-88 12 20

PRÄSTER
Eva Abragi 447 11 13
Hampus Frid 447 11 94
Ann-Christine Janson 447 11 30
Jean-Luc Martin 447 11 11
Kerstin Millevik Lyktberg
föräldraledig
Katia Postol 447 11 41
Cecilia Thunberg 447 11 42

DIAKONER
Eva Lundström 447 11 25
Éva Szabó Westerlund 447 11 39
Jennyfer Trinder 447 11 16
Ingeborg Wandt 447 11 28

MUSIKER
Minna Heimo 447 11 06
Robert Zelizi 447 11 17
Lillemor Zielinski 447 11 35

PEDAGOGER
Ingemar Cederlund 447 11 23
Susanne Ahlsén Lindman 447 11 31
Lovisa Oscarson 447 11 05
Michael Turner 447 11 44

INFORMATÖR
Kari Malmström 447 11 09

e-post: fornamn.efternamn@svenskakyrkan.se

Reportaget

Babbel, fniss och meditation i salig blandning när Delfinerna träffas

Sex mellanstadietjejer och en dito kille utgör församlingens kanske mest fnittriga grupp – Delfinerna! De träffas på torsdagseftermiddagar i Brännkyrka församlingshem. När man frågar dem själva vad för sorts grupp det här är kommer ”pyssel” först – men raskt även ”prat”. Att få möjlighet till prat om lågt och högt är viktigt. Här erbjuds en vänlig miljö där både trams och allvar får plats.

Flera av delfinerna har tidigare varit fiskar, det vill säga med i församlingens lågstadieverk-samhet. När de grupperna en gång drog igång fanns en lekfull tanke med namnet Fiskarna. Jesus uppmanade lärjungen Petrus att bli ”människofiskare”, och fisken blev också tidigt en viktig symbol för de första kristna.

En delfin är ingen fisk, men ganska lik. Delfinerna uppstod när ett gäng fiskar blev för stora men ville fortsätta att hänga i kyrkan. Så blev det, och sedan dess har nya delfiner kommit till, som inspirerats av sina kompisar och sedan fastnat.

Prat om allt

Brännkyrkabladet har varit med ett par gånger under senhösten. Det första som händer på träffarna är att man fikar och alla är *vrålhungliga*. Just idag är smöret slut (ett problem som kan lösas) och Katia och Miche, som är präst respektive pedagog och ofta har hand om gruppen, sätter dessutom ribban till två mackor var – fast det kan tänjas till tre...

- Vad ska vi göra idag?
- Vi kan ha party! Sleepover och kuddkrig!
- Ett pilatespass kanske?
- Vi vill köra avslappningen!

Linnéa, Alicia, Ellinor, Liam, Emma, Evelina och Mika – Delfinerna!

FOTO: HÅKAN FLANK

Under fikat pratas om allt, om att fråga chans, bra och dåliga skolor – och när alla ska säga sin bästa film försöker man under lekfull men fast vägledning att inte prata i mun på varandra utan gå laget runt.

Hunger Games, Divergent, Vampire diaries, Harry Potter, Sagan om ringen, Sindbad sjörövaren, Narnia, Hobbit – många filmer blir det.

Allt blir stilla

”Avslappningen” är en enkel meditationsövning. Katia lotsar alla att lägga sig ner på rygg på stora mattor på golvet, utan att ha direkt beröring med någon. Ljuset i rummet dämpas. Genom enkla instruktioner andas man djupt, tänker på en ljus plats, slappnar av i kroppsdel ef-

ter kroppsdel, och det blir – tyst!

– Jag vill att ni hittar en plats inne i er eller i er fantasi där ni känner er helt trygga och kan slappna av, säger Katia. Man kan ha med sig någon, som finns eller som man skapar i sin fantasi, som man känner att man kan vara sig själv med.

Nu kan en ängel gå genom rummet. Och självklart ringer någons mobil... Men som de 2010-talsmänniskor alla är återtar de snabbt lugnet.

Avslappningen tar sin lilla stund, där allt blir stilla. På andra sidan väggen hinner Miche duka av och fylla diskmaskinen.

– Ni kan tänka att den där som finns där på er alldeles egna, trygga plats är er ängel som alltid vill er väl, som känner er inifrån och förstår och älskar er precis

som ni är, avslutar Katia med lugn och låg röst.

Nu är det knäpptyst igen.

Lego och pyssel

Det handlar om en kvart, men det är en välbehövlig kvart. När avslappningen bryts är det pys-seldax! I år bygger alla lego till julkrubban som ska stå i Vårfrukyrkan. Delfinerna har fått uppdraget att bygga Josef, Maria och Jesus.

– Josef – får han ha keps? Ska han vara smal eller fet? Evelina undrar.

Mika plockar bland legot och mummelnynnar ”... i signad juletid”. Hon har, som flera andra här, också ett förflutet i församlingens barnkör.

Ellinor bygger Maria och börjar klippa till en blå klänning

i silkespapper. Miche inser att här behövs limpistol och plockar fram den.

Liam bygger också lego, men han gör en påskscen, med en korsfäst Jesus och en stor folkmobb av begabbar.

Flera färdigställer julkort, smällkarameller och annat pyssel från höstens tidigare delfinträffar. Dekorade blockljus som stått på en bricka som tyvärr rasat i golvet kasseras eller repareras.

Nya träffar till våren

Hela tiden pratas det och babblas i mun på varandra. Linnéa efterlyser att åka på spa, som hon påstår att Katia har lovat. Va?! Nja, så var det kanske inte riktigt, menar Katia, men kanske kunde man ordna till ett mini-spa till någon av vårens delfinträffar.

En och en halv timme går fort, och rymmer mycket. När Delfinerna går hem kommer musikleken Sjöänglarna till samma lokaler för att göra sin grej. Så nu är det städdags. Lego har en förmåga att sprida sig ungefär överallt... Men uppdraget är slutfört. Som genom ett under har vi fått till en Maria, en Josef och ett Jesusbarn i lego. Plus påskscenen. Den spar vi!

Kari Malmström

Delfinerna träffas

Torsdagar 15.00–16.30 i Brännkyrka församlingshem, Gabrielsalen & Änglaköket

Götalandsvägen 191, ingång från baksidan

Terminsstart 22 januari

Fler delfiner får plats – häng med!

Fika. Många pepparkakor går åt.

Avslappningen.

Ska Josef ha sådana här fötter...?

Bibeldag

Belöna dig själv!

Våga prova på en bok-genre du inte läst förut!

Låt dig bli utmanad i dina värderingar och tankar!

FOTO: MAGNUS ARONSSON

Om något av detta låter lockande är Bibeldagen något för dig. Den 24 januari 2015 i Vårfrukyrkan erbjuder vi för femte året i rad en ekumenisk bibeldag tillsammans med Älvsjökyrkan.

Dagen inleds klockan 10.00 med ett personligt föredrag av Stadsmissionens direktor, Mari-ka Markovits, som har rubriken "Ska jag ta vara på min nästa?"

Mitt på dagen kan den som vill äta en enkel sopplunch för 30 kronor.

Eftermiddagen är full av möjligheter, varav flera knyter an till förmiddagens tema om människovärdet. Du väljer bland ett stort antal workshops. Utbudet varierar mellan enkel undervisning om hur man hittar i bibeln till kluriga diskussioner om varför det är så svårt att existera tillsammans Israel/Palestina. Den som är intresserad av hur psalmer kan komma till får sin nyfikenhet stillad liksom den som är intresserad av att möta kvinnor i bibeln.

För barnen finns det ett särskilt program. Delat i olika åldersgrupper får man genom olika upplevelser möta kända berättelser och personer i bibeln. Också barnen kommer att få möta frågorna om människans värde. Dessutom är de barn som vill välkomna till barnfilmen som visas under förmiddagen.

Till sist avslutar vi cirka klockan 17.00 efter en enkel andakt inne i kyrkan.

Eva Abragi

Ekumenik är ett världsomfattande begrepp som används om kyrkornas och de kristna samfundens arbete för enhet.

Gudstjänstgrupper

Tillsammans bygger vi gu

Vi har samlats till mässa en söndagskväll i Vårfrukyrkan i slutet av november. En gudstjänstgrupp har tillsammans kommit fram till hur gudstjänsten ska utformas. De har träffats innan, läst bibeltexter, funderat över och vänt och vridit på dem. Präst eller lekman spelar ingen roll – alla är jämbördiga. De mångas delaktighet i förberedelserna får avtryck i de mångas delaktighet i gudstjänsten. Det här är verkligen allas gudstjänst. Att komma hit är som att komma hem!

Kyrkan andas av en trygg och tillåtande atmosfär. En i gruppen hälsar välkommen, presenterar sig själv och sina lekmannakompisar, nämner också personalen från präst till vaktmästare vid namn. Signalen är tydlig: gudstjänsten är vår gemensamma; här finns en

stund där var och en, var vi än befinner oss på vår egen resa, har en plats här och nu. Och vi *ser* varandra.

Eftersom många varit med och "gjort" gudstjänsten är det också många som för ordet. En liten felsägning, där en psalm påannonseras där den inte alls ska sjungas, orsakar spontana men snälla skratt i rummet. Ribban är rekordlåg och det formella långt borta – men det högtidliga närvarande!

Förtröstan och levande tro

Evangelietexten blir som ett grupparbete. Prästen läser texten och framåt slutet bryter en annan röst in med sin invändning – och sedan ännu en med sin. Det är en knepig text just denna söndag, med få självklarheter. Det är inte omöjligt att en och annan i bänkarna känner ett behov av att också få komma in.

Att bygga gudstjänst på det här sättet handlar om delaktighet, det är hela poängen. Förbönen får alla delta aktivt i. Papper och penna fick vi redan när vi kom, och nu ska de användas! "Skriv det som just du just nu vill be för, och lämna i korgen på altaret. Vill du att det ska vara privat så vik papperet, om inte så ber vi högt i vår gemensamma bön till Gud". Ungefär så säger prästen och ett intensivt skrivande bryter ut.

Frimodighet och allvar fyller rummet. De allra flesta skriver, några viker sitt papper, andra inte.

När förbönen läses hör vi personliga böner om hjälp för egen del

Ekumenik

Från splittring till enhet – kyrkornas väg mot en

1800- och 1900-talen var splittringens tid i kyrklig mening. I mitten av 1800-talet bildas de första baptistförsamlingarna i Sverige. Ett första steg bort från statskyrkosystemet har tagits. Det hade varit lag på att tillhöra Svenska kyrkan men nu påbörjas en process där det så småningom blir tillåtet att tillhöra andra församlingar eller samfund.

Och det kommer att bli många att välja bland, Baptistkyrkan, Svenska Missionsförbundet, Metodisterna, Pingst-

rörelsen är några av de stora. När några bryter sig loss och bildar nya kyrkor och församlingar är det för att man saknar något i den kyrka som redan finns. Människor drivs av längtan och Guds förtröstan. Men ju fler samfund vi blir, ju mer splittrade ter sig de kristna i andras ögon.

Under en stor del av 1900-talet ägnar samfunden sig åt att försöka vinna medlemmar från varandra, inte minst genom att hävda att just hos dem verkar Guds ande mest.

Aldrig förr har det funnits så

många kyrkor, aldrig förr har den kristna splittringen varit så stor.

Men under 1970-talet drar en ekumenisk vind och väckelse över Sverige. Inom de olika kyrkorna börjar man prata om att samverka med andra och på många ställen startas till och med samarbetskyrkor där flera samfund delar kyrkorum och pastoralt ansvar med varandra.

Under nästan hela 1900-talet drar samtidigt en ekumenisk vind över Europa och bland annat vår egen ärkebiskop, Nathan Söder-

blom, arbetade framgångsrikt för att öka förståelsen mellan de stora kyrkofamiljerna. Det äger rum stora internationella möten och man gör överenskommelser. Det skrivs texter och material om vad man är ense om och i vilka avseenden man respekterar varandra.

Aldrig förr har det funnits så många kyrkor, aldrig förr har de kristna längtat så mycket efter enhet.

I Brännkyrka finns det inte så många kyrkor och samfund idag. Svenska kyrkan och Älvsjökyrkan

gudstjänst – välkommen du med!

FOTO: HÅKAN FLANK

i sjukdom eller kris, böner om beskydd för nära och kära, böner för utsatta i Syrien, Israel och andra oroshärdar i världen. Och vi sjunger: ”Herre hör min bön, Herre hör min bön, svara mig när jag ropar”. Här finns en stark känsla av förtröstan och levande tro.

Finns inga fel eller rätt

Ordet gudstjänst heter på engelska ”service”, kanske mer lättillgängligt än vårt svenska ord. Framför allt mer begripligt. Det handlar om att tjäna Gud. Inte om att göra rätt, stå eller sitta vid vissa moment, iaktta formella regler. Vårfrukyrkans ”service” denna kväll, där många i förberedelserna har bidragit till mångas delaktighet, är ett exempel på hur det kan vara. Församlingens arbete med gudstjänstgrupper hoppas att kunna växa och involvera många fler.

Inget bidrag är för litet och det finns inga fel eller rätt. Hit kommer vi för att möta Gud och vi gör det tillsammans, var och en utifrån sitt perspektiv. Tillsammans bygger vi en levande gudstjänst där vi kan vila i trygghet hos Gud och varandra. Välkommen att vara med.

Kari Malmström

ny tid

är de mest aktiva. Älvsjökyrkan hör till Ekuмениkyrkan, som är en sammanslagning mellan Svenska Missionskyrkan, Baptist-samfundet och Metodistkyrkan. Älvsjökyrkan har sina rötter i Svenska Missionskyrkan.

Brännkyrka församling och Älvsjökyrkan har genom större delen av den här tiden samverkat och samarbetat. Långt innan man på nationell nivå beslöt att vi kunde sluta samarbetsavtal, så har vi samarbetat. Vi har firat ett antal gudstjänster tillsammans varje år, våra barnverksamheter har fått

komplettera varandra och ibland samverkat. Så här i advent hjälps vi åt att erbjuda förskolorna en chans att komma till våra kyrkor och se och uppleva julkrubban. Förtroendevalda i bägge kyrkorna möts ett antal gånger per år för att prata om och fundera över vad som behövs just nu och som vi kan göra tillsammans.

Kristen enhet och en rik mångfald, visst låter det mycket bättre än splittring! Så är det här.

Eva Abragi

Gruppen ger ökad församlingskänsla och ett fördjupat gudstjänstliv

Nu under hösten har tre olika gudstjänstgrupper samlats i Vårfrukyrkan för att skapa och fira gudstjänst. Tanken har varit att intresserade från hela församlingen ska ges möjlighet att vara delaktiga och aktiva i ett levande gudstjänstliv. Så frågan blir hur detta gudstjänstprojekt har fallit ut?

Några av gudstjänstgruppernas volontärer träffades för att diskutera sina upplevelser av projektet och sina tankar kring församling och gudstjänst.

Vad fick då de olika deltagarna att söka sig till detta projekt och vad hade de för förväntningar?

– Ja, vi visste nog inte riktigt vad vi gav oss in på, inleder Agne Nordin, men våra tankar var nog att dessa grupper skulle vara mer av traditionella gudstjänstgrupper där vi skulle diskutera söndagarnas texter tillsammans med prästerna och diakonerna men att det inte skulle röra sig om så mycket eget engagemang i själva gudstjänsterna.

– Nej, vi visste inte riktigt vad som erbjöds men jag blev positivt överraskad av att det visade sig handla om att gruppen som helhet skulle skapa gudstjänsterna och att vi därigenom gavs möjligheten att pröva helt nya roller, fyller Karin Olofsson i och fortsätter:

– I början var det naturligt att man var lite orolig inför de nya rollerna vi fick i gudstjänsterna men vi har som grupp sakta fått växa in i arbetet.

Lenni Fardin håller med och lägger till att han själv vuxit mycket av att se de andra i gruppen och att alla i gruppen har hjälpt varandra inför de olika utmaningarna.

Bland ungdomsmässans volontärer svarar

Emma Wigfeldt att hon är glad över att ungdomarnas mäsas har fått bli en del av den ordinarie söndagsgudstjänsten vilket har gett att det inte bara är ungdomar på mässorna vilket i sin tur lett till att ungdomarna tydligare har synliggjorts som en del av församlingen.

Den känslan delas av de flesta av volontärerna som menar att gudstjänstgrupperna gett dem en ökad församlingskänsla och ett fördjupat gudstjänstliv.

Inger Swahn svarar att projektet för hennes del har möjliggjort att hon som församlingsmedlem genom gudstjänstgruppen har kunnat känna mer av ett gemensamt gudstjänstliv och att projektet lett till att hon fått större möjlighet att fira gudstjänst.

Det som verkar vara den gemensamma nyckeln är dels den egna delaktigheten men också gemenskapen i grupperna där man både sporrar och stödjer varandra.

Emma Wigfeldt funderar i liknande banor då hon poängterar att friheten inför gudstjänstplaneringen och möjligheterna att få brottas med texter och teman för henne har gett en fördjupning samtidigt som det ger utrymme för henne att våga ta nya steg.

Den samlade bilden av höstens arbete är att det har gett ett djupare engagemang där gruppmedlemmarna har givits tillfälle att både påverka och aktivt leda gudstjänst. För varje nytt gudstjänsttillfälle ställs nya utmaningar som grupperna gemensamt tar sig an vilket stärker både församlingen som den enskilda volontären i uppdraget att bygga kyrka.

Hampus Frid

Här är vårens gudstjänstdatum där grupperna är med

GRUPP 1 18 januari, 15 februari, 15 mars, 12 april, 10 maj – leds av Jean-Luc Martin.

GRUPP 2 25 januari, 22 februari, 22 mars, 19 april, 17 maj – leds av Hampus Frid.

GRUPP 3 1 februari, 1 mars, 29 mars, 26 april, 24 maj – leds av Ann-Christine Janson.

Alla – anställda, kyrkvårdar, volontärer, deltar i planeringen på lika villkor och skapar tillsammans.

Kalendarium

Det händer...

Brännkyrka kyrka
med församlingslokaler
Götalandsvägen 189-193, Älvsjö

Högmässa

Söndagar 11.00

Mässa med små och stora

Cirka en söndag/månad 11.00.

Öppen kyrka

Brännkyrka kyrka är öppen
alla dagar 09.00–15.00.

Vårfrukyrkan
med församlingslokaler
Fruängens kyrkogata 1-7, Fruängen

Mässa

Söndagar 18.00.

Mässa med små och stora

Cirka en onsdag/månad 17.00.

Kvällsmässa

Onsdagar 19.00.

Sinnesromässa

Sista onsdagen/månad 19.00.

Öppen kyrka

Vårfrukyrkan är öppen
vardagar 09.00–16.00.

Start v. 3 för...

Café Kyrktorget

Öppen gemenskap i cafét
utanför Mariasalen
onsdagar 10.30–15.00.

Sopplunch 30:-

Onsdagar 12.30

Lunchmusik

Onsdagar jämna veckor 12.00

Lunchmässa

Onsdagar ojämna veckor 12.00

Fredsgruppens arbetsträff

Onsdagar 13.00–14.00

i Mariasalen.

Start v. 4 för...

Fredsgruppens loppis

öppet torsdag, fredag, lördag
11.00–14.00.

Start v. 5 för...

Kyrktorgscafé

Torsdagar ojämna veckor
13.00–15.00

För aktuellt veckoprogram se
Stockholms stifts samlade annons
i DN/SvD fredagar samt vecko-
annonsering i "Mitt i Söderort"
tis dagar. Du kan också besöka

www.brannkyrka.org

Pilgrimsvandring

Gud, ditt folk är vandringsfolket...

Brännkyrka församling har blivit en församling av pilgrimsvandrare. I år har vi genomfört flera vandringar, både korta över en dag, och längre med övernattningar. Pilgrimsvandring är både en yttre och en inre resa. Vi vandrar och upplever naturen och får möjlighet att också gå inåt. Fler och fler upptäcker tjueningen, enkelheten och lugnet i pilgrimsvandringens möte med Gud.

Elden sprakar redan när vi kommer vandrande nedför fjället Välliste, denna sista vandringsdag. Guiden Mikael har gått före och ordnat med brasan. Vi grillar hamburgare, sitter i lungen och det är en nästan smärtsam vacker utsikt. Långt borta ser jag Åreskutan. Allt är ro, allt är stilla. Solen skiner och det är varmt, trots septemberdagen. Jag tror vi alla känner samma sak: livet är bra vackert.

Vi är på pilgrimsvandring, ett gäng från Brännkyrka församling. Nattåget upp och

FOTO: KARIN VERGARA

Samling vid lägerelden.

fem dagar på Hållandsgården utanför Järpen i Jämtland. Dagarna fylls av vandring, tystnad, andakter och samtal. Morgonbön i den lilla vackra stavkyrkan på gården, kvällssamling i ett av rummen på gården. Vi sitter i ring och var och en får uttrycka hur dagen har varit.

Vi får uppleva både jobbiga uppförslut, lättgångna stigar och trevlig samvaro vid rasterna. Någon från gårdsfolket, familjen Eklöv,

Yvone Jürgenson var en av deltagarna på pilgrimsvandringen i Vadstena i maj. Här ger hon sin personliga berättelse från vandringen:

Han blev min käpp och min stav

Efter ett återfall i mitt sorgearbete – efter min dotter Helles tragiska död – det definitiva, oåterkalleliga, det slutliga acceptandet, att nu finns bara minnena kvar, ty så ser livet ut – då föreslog vår präst Cecilia i Brännkyrka att jag kanske skulle må bra av att gå med i en pilgrimsvandring för att få ro i själen.

Jag är en person som tycker om att gå i vacker natur, men dock inte vandring i grupp. Men jag accepterade förslaget. Vi åkte till Vadstena för inkvartering hos Birgittasystrarna och vandringen startade vid Alvastra klosterruin.

Efter tankvärda ord av ledaren började så vandringen. Insåg från början att min ambition inte var att gå i täten för att bevisa vilken god kondition jag har, ty den är ganska ringa och det är jag medveten om. Mitt mål var den inre vandringen. Reflektioner över livets väl och ve. Kanske skulle Helle vandra vid min sida, ge mig av den glädje och omtanke hon hade.

Efter första delens uppförsbacke kom så belöningen: vyn över Vättern – bokskogens skira grönska – så vackert – plus all den glada fågelsången, stillheten som rådde.

Men efter ett tag kommer vi in i betydligt svårare terräng. Stenar och grova trädrötter blandat med gytjiga partier. Det börjar kännas jobbigt. Måste hela tiden hålla fokus på var jag placerar fötterna.

Fokuseringen blir inte längre på naturens skönhet. Den ser jag inte längre. Balansen börjar bli dålig – börjar vingla – och vi kommer in i en allt svårare del åtminstone som jag upplever det.

De flesta har hunnit långt före. Känner rädslan av att inte klara av att komma i mål. De få som går sist börjar fråga hur jag mår. Emma som är satt att gå sist för att inte tappa bort någon av oss i flocken ger mig sin vandringsstav. En man från en

följer oss på vandringarna, ingen behöver gå vilse på vidderna. Första dagen vandrar vi uppför Suljätten, det är mjölksyra i benen och svett i pannan men vi kämpar på. Väl uppe på platån, klättrar Karin upp på en liten topp, tittar ut över fjällmassiven, över sjön långt där nere och så slår hon ut med armarna, som om hon vill omfamna hela världen. Frihet!

På nervägen firar vi mässa och sjunger *Härlig är jorden* och vi menar vartenda ord.

Ann-Christine Janson

"Pilgrimsvandringen färgade verkligen min höst, och kommer att leva kvar i mig länge. Att få möjlighet att skapa tid för eftertanke och kravlös gemenskap på det sättet var en upplevelse som förändrade mitt liv."

Sara, med på vandringen i Årefjällen

annan grupp börjar stödja mig på andra sidan.

Jag vacklar – ser bara dessa stora stenar och rötter – det är med stor möda jag kommer vidare. Hinner tänka att denna stig påminner om livets väg med sina ibland plågsamma svårigheter.

Sakta närmar vi oss de andra. Tack vare dessa medvandrare kommer jag fram både till målet och i min mentala del. De ser mig inte som förlorare – de uttrycker till och med glädje över att ha fått hjälpa mig. Väl framme vid Stocklycke avslutas vandringen med en gudstjänst i det fria.

Själen har fått ro och jag kan känna Guds starka närvaro i denna stund. Det är han som genom mina medvandrare Emma och Morgan blev "min käpp och min stav (som) ska följa mig". Han övergav mig inte. Tack för den upplevelse som vandringen gav!

Yvone Jürgenson

Pilgrim inför nya året

Under 2015 anordnar vi en dagsresa fredagen den 8 maj till Vallentuna pilgrimscenter. Pilgrimslivet är underbart enkelt: var och en tar med matsäck, vi åker på SL-kortet från Fruängen på morgonen, vandrar under dagen och hemfärd på eftermiddagen. Annandag påsk vandrar vi mellan våra båda kyrkor i församlingen.

Fredagar kommer att vara församlingens vandringsdag. Diakon Ingeborg Wandt kommer att leda vandringarna, som tar oss runt i närområdet. Håll utkik efter annonser och info på vår hemsida!

Vi kommer under hösten att upprepa vår femdagarsresa till Hållandsgården och också bjuda in till en helgvandring, troligtvis till Vadstena pilgrimscenter.

FOTO: BIRGITTA BÄUML

Porträttet

Sången blev hennes inkörsport – nu har hon hittat hem

FOTO: HÅKAN FLANK

Från noll till hundra på bara några år – så skulle man kunna beskriva hennes väg till aktiv i Brännkyrka församling. Gun Fredblad Widlund visar enorm energi, stort engagemang och en glädjefylld livsaptit. Hon har flera volontäruppdrag, är med i internationella gruppen, och har med liv och lust gett sig in i en av gudstjänstgrupperna i Vårfrukyrkan. Bland annat. Självt säger hon att det ena ger det andra, eller någon ger henne något – och alla bitar faller på plats, och vill bli flera.

Gun har bott i Brännkyrka församling i nästan hela sitt liv. Hon växte upp i Fruängen när området var nytt. Varje söndag ringde kyrkklockorna, och på något kände hon klockorna som ”hemma”. Döpt är hon, har gått i söndagsskola och är konfirmerad här i församlingen. Ett intresse för kristendom och andlighet har alltid funnits där, men det var verkligen slumrande under många år, slår hon fast.

Så kom ett Brännkyrkablاد för några år sedan. Där fanns ett upprop om nya körsångare till Fruängskören. Gun var sedan länge med i Långbrodalskören. Hon tänkte som så, att om hon nu mådde så bra av att sjunga skulle hon kunna må dubbelt så bra av att sjunga i två körer. Varför inte testa?

– Kyrkan var ingen obekant miljö, säger hon. Jag har sjungit i kör så länge, och med Långbrodalskören framträtt i många kyrkorum men... Jag kanske inte har varit mogen att närma mig en tro förrän då för ett par år sedan. Jag har aldrig släppt tanken på att Jesus finns. Det är eftersträvansvärt att jobba på sin egen utveckling att bli mer lik honom.

Hemma är i Brännkyrka

Livsaptit, ja. Gun började tidigt tugga i sig allt vad tillvaron kan tänkas erbjuda. Redan som 15-åring träffade hon sin man Lars som var 17, och deras kärlek visar än idag inga tecken på att rosta. Fyra söner har de fått, lagom många barn tycker hon. Gun kommer själv ur en fyrabarnsfamilj, där hon är storasyster. Nu finns dessutom två barnbarn och ett på gång.

– Jag har alltid tyckt väldigt mycket om att ta hand om barn!

Lars och Gun var tillsammans några år och så dök tanken på giftermål upp. 1976 blev det dubbelbröllop när ett kompispar också slog till. Men blev det i kyrkan?

– Nej, det blev en avvikelse, kan man säga, säger Gun. Prästen i Brännkyrka, som man vände sig till för att få hindersprövning sa så glatt: ”aha, då blir det i Brännkyrka?”, men nej, sa vi, vi ska till Köpenhamn. ”Å, då blir det i Svenska kyrkan i Köpenhamn?”, frågade prästen – men det blev det inte heller. Vi gifte oss borgerligt i stadshuset i Köpenhamn.

De bodde då i en etta mitt i Älvsjö centrum. När äldste sonen kom 1977 blev Gun nojig över buller och avgaser och de fick via bostadsförmedlingen först boende i Bredäng och sedan i det nybyggda Dalen. Men de lyckades aldrig rota sig utan längtade ”hem”. 1984 styckade Guns svärföräldrar av sin tomt på Långbrodalsvägen och där byggde Lars och Gun hus och sedan dess har de stannat där.

Fel ordning

När Gun var ung såg arbetsmarknaden inte ut som idag. När hon konstaterade att den gymnasieutbildning hon börjat på var trist hoppade hon av och fick genast jobb.

– Jag var schamponeringsflicka på en damfrisering, jobbad som barnflicka och kom sedan via Arbetsförmedlingen in på ett vikariat på fritids 1973, berättar hon.

Gun har sedan jobbat i Stockholms stad hela sitt yrkesliv, främst inom fritids, förskola och skola men också inom äldreomsorg och demensboende. Så småningom blev hon sugen på att plugga och kom in på högskolan som så kallad 25:4-a, det vill säga antagen på arbetslivserfarenhet.

Sedan 1988 har hon dock varit sjuk till och från. I samband med yngste sonens födelse debuterade två autoimmuna

Gun Fredblad Widlund är mångsidig och synnerligen pigg på livet. Att vara volontär betyder mycket för henne.

sjukdomar som präglade mycket av livet sedan dess. Sjukdomarna går i skov, och i många år hoppades och trodde hon att hon skulle bli bra. Det tog tid att acceptera att det inte blev så, och hon kämpade länge, länge.

Under alla år då Gun rehabiliterade sig, arbetstränade och kom tillbaka gång på gång dök dessutom en arbetsmarknadsdriven fråga upp. Det behövdes kvinnliga tekniker, skulle hon kunna tänka sig en teknisk utbildning?

– Men jag kände verkligen nej, nej, nej! De försökte peppa mig men... nej. Men jag fick möjlighet att gå på komvux och komplettera mina betyg så att jag äntligen fick en gymnasieutbildning!

Gun Fredblad Widlund kanske personifierar det här med att göra allt i fel ordning, men i slutändan blir det väldigt rätt.

Fler och fler uppdrag

– När jag blev sjuk, visst var det jobbigt för relationen. Och vi blev tvungna att sälja hunden! Det blev helt enkelt omöjligt för Lars att ha mig på sjukhus, ett spädbarn och tre äldre barn hemma, och en hund.

Så småningom blev det dock katt. Eller katter. Man fick kattungar. Och första juni 1995 gick mamma katt ut en stund från sina två veckor gamla kattungar. Hon kom inte tillbaka utan blev överkörd. Vad gör då familjen Fredblad Widlund?

– Vi ringde djursjukhuset och fick råd. Här krävdes mat i nappflaska var fjärde timme, och dessutom att man hjälpte kattungarna att bajsa och kissa för det gör annars mamman, berättar Gun.

De hade väl egentligen aldrig något val. Alla hjälptes åt. – Vi har bilder på hur våra barn sitter i soffan och ser på TV med varsin kattunge och varsin nappflaska. Den pipigaste av katterna är hon som vi har kvar nu 19 år senare!

Ganska kort efter att Gun började sjunga i Fruängskören kom en förfrågan om volontäruppdrag. Det började med högläsning för de boende på Kristallgården i Fruängen. Numera är hon med både här och där.

Så deltog hon i en av församlingens samtalshelger.

– Då kom jag på att det finns fler man kan prata med!

Hon blev tillfrågad om att vara med i internationella gruppen, det fanns inget ombud för Svenska kyrkan i utlandet. Gun hoppade på. Hon ser en god tanke i att Svenska kyrkan genom sin lokala närvaro på många platser i världen kan ge svenskar i förskingringen en känsla av ”hemma”.

– Framför allt för ungdomar som är ute och reser kan vi erbjuda en trygg oas, där man kan få hjälp och stöd om man behöver. Det känns viktigt!

Inte dö nyfiken

Hur tänker familjen på det här med noll till hundra?

– Min man är inte kyrkligt intresserad alls, inte nyfiken på det som jag, säger Gun. Men det är okej. Vi har alltid levt så att vi båda har sökt vårt eget men vi har också alltid haft gensamma intressen.

De bowlade som unga och var till och med ganska bra, men det var ett dyrt intresse som just då fick läggas ner.

– Och så kör vi hoj! Jag har köpt en liten Yamaha som jag provat på mässparkeringen. Jag kan ju köra bil, så varför inte testa? Men jag har inte vågat mig ut i trafik, så där är det Lars som kör och jag åker bakpå.

”Man ska inte dö nyfiken” – det är Gun övertygad om. Just nu är kyrkan hennes stora

intresse. Hon får många nya bekanta och vänner, men hittar också flera som hon redan känner – fast i andra sammanhang.

Att vara volontär betyder mycket för henne.

– Jag har ju något att ge, det finns behov att täcka där jag kan bidra och erbjuda mig själv. Det har bara vuxit och det är jättekul.

Hon poängterar värdet av att behandla andra som du vill bli behandlad själv.

– Jag kan misslyckas men man lär sig. Nya världar öppnar sig varje dag. Tro, hopp och kärlek, och störst av dem är kärleken, det är viktigt för mig, säger hon.

En slumrande tro har hittat hem.

Kari Malmström

”Nya världar öppnar sig varje dag.”

Julkampanjen

Tänd ett femte ljus och sätt bredvid adventsljusstaken!

Det är tyvärr alltför många barn som dör innan de har nått fem års ålder. För att uppmärksamma detta uppmanar vi alla att tända ett femte ljus stanna till och titta på lågan, sänd en tanke till barnen runt om på vår jord och till alla de som mister sina barn och syskon.

Det finns många orsaker till att barn dör: smutsigt vatten, brist på mat och mediciner, avsaknad av myggnät, barnarbete, att man

blir utnyttjad på olika sätt, att man är gatubarn eller drabbas av obotliga sjukdomar. Listan kan göras ännu längre och det kan kännas hopplöst. Även om det inte finns möjlighet att hjälpa alla så kan man bidra till en förändring i rätt riktning.

I år handlar Svenska kyrkans internationella arbetes julkampanj om just det här. De insamlade medlen från julkampanjen kommer att gå till att förbättra sjukvården, vattenrening och tillgång till näringsrik mat.

Här i församlingen säljer vi julkort och tändsticksaskar där försäljningsintäkten går till julkampanjen. Men framför allt går de flesta kollekter i gudstjänsterna fram till trettonhelgen till kampanjen "Låt fler få fylla fem".

Gå gärna in på www.svenskakyrkan.se/julkampanjen. Där kan du bland annat läsa hur man kan stötta utsatta mammor.

Ditt bidrag gör garanterat skillnad!

Ingeborg Wandt

LÅT FLER FÅ FYLLA FEM

Det farligaste som finns är att födas in i fattigdom. Varje år dör närmare 7 miljoner barn som inte hunnit fylla fem år. Tänd ett femte ljus i jul – för alla barns rätt till en framtid.

SMS:a LJUS till 72905 och ge 50 kr!

PG 90 01 22-3 | BG 900-1223

90 SVENSK FÖRSÄMRINGS KONTROLL

Läs mer: svenskakyrkan.se/internationelltarbete

SMS:a LJUS till 72905 och ge 50 kr

Svenska kyrkan
INTERNATIONELLT ARBETE
medlem av
actalliance

Herdarnas äng och änglaskaran.

Finaste julkrubban?

Den himmelska härskaran, herdarna på ängen, Josef och Maria – alla är de på plats. Legokrubban i Vårfrukyrkan täcker en rejäl bordsyta och är ett vidsträckt landskap fyllt av skaparglädje och fantasi. Från en liten hylla på avstånd närmar sig de tre kungarna.

Delfinerna, Fiskarna i båda kyrkorna, Kyrktorget, Grön, konfirmandgruppen Ung i storstad, bokcirkeln och musikleken har alla bidragit till bygget. Missa inte att ta en titt!

KM

Om du vill bli medlem i Svenska kyrkan kan du anmäla dig här! Fyll i talongen och skicka eller lämna in till oss. Du får då en inträdesblankett och ett portofritt svarskuvert hemskickat.

Ja! Jag vill bli medlem i Svenska kyrkan.

För- och efternamn _____

Adress _____

Skicka din anmälan till:

FRISVAR, Brännkyrka Församling Svenska kyrkan, 20485625, 125 20 Älvsjö.

Du kan också skicka e-post till brannkyrka.info@svenskakyrkan.se eller ringa 08-447 11 00.

Som tillhörig i Svenska kyrkan betalar du kyrkoavgift via skattsedeln. Avgiften i Brännkyrka församling är 73 öre per beskattad hundralapp (till det kommer en avgift på 3 öre till Stockholms stift).

Vill du veta vad medlemsavgiften går till, gå in på vår hemsida www.brannkyrka.org och se vad vi gör!

Svenska kyrkan
BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING

Jag och Gud

Den gudomliga musiken utplånar alla gränser

Minna Heimo

organist

En decembernatt. Föreställ er den ljusbruna, medeltida stenkyrkan, belägen där pendeltågsspåret söderut delar sig i två, klädd i vitt snötäcke, dunkel och öde. Spiran sträcker sig stelt mot himlen, klockorna sover stilla i sitt torn. Stjärnorna som små lysande knappnålar i rymdens mörkblåa evighet. Mina steg knastrar mot den frusna marken, dörren till sakristian är tung, dess handtag isande kall mot min hand.

Men inuti kyrkan är det varmt: stövlarna lämnar efter sig pölar av smältande snö på trägolvet. Luften i kyrksalen är tung och luktar av stearinos och blommor, valven gömmer sig blygt högt uppe i skuggorna, på orgelläktaren känns doften av obehandlat trä. Orgelfläkten går igång med en duns, hummar envist sin monotona sång.

Jag bläddrar bland notbibliotekets dammiga utgåvor. Det är ett oändligt landskap av okända och osedda världar som breder ut sig framför min blick, ett universum av toner som inte går att röra vid eller äga, klingande omringar de mig från alla håll och försvinner sedan bort igen i ett ögonblick. Som fysikaliskt fenomen är detta enkelt förklarat, bara enkla tryckvågor genom luften via mina öron till min hjärna, men samtidigt är det så mycket mer; så oförklarligt att dessa vågor också kan nå min själ!

Detta magiska universum av toner fanns också i en annan tid och omringade andra människor på samma sätt som den i natt omsluter mig! Tidens och rummets gränser är plötsligt bortsprängda, och jag, en kyrkomusiker i en Stockholmsförort år 2014, delar för en stund samma verklighet som mina mera kända företrädare gjorde en gång i tiden för länge sedan. Det lyser svagt i ljuskronornas mässing, ute har det börjat snöa igen.

En decembermorgon. Föreställ er den ljusbruna, medeltida stenkyrkan, belägen där pendeltågsspåret söderut delar sig i två, klädd i vitt snötäcke, upplyst och fullsatt med folk, unga som gamla. Ljusstakarna i fönstren är tända, klockorna har vaknat till liv igen från sin slummer och sjunger nu ut sitt budskap. Det luktar av stearin och ytterkläder, psalmböckerna prasslar, struparna klaras, det harklas i bänkarna. Framme i koret lyser det varmt.

Klaviaturen känns tung under mina fingrar vid första ackordet, ljudet låter överraskande starkt. Kören har övat i flera veckor på sina stämmor, min kollega dirigerar och snart, alldeles snart stämmer trumpeten in i församlingens sång: "Hosianna, Davids son...!" Ett ögonblick av värme, högtidlighet och igenkänning för alla närvarande.

Och i just detta ögonblicket sker återigen det som en gång gjorde människan just till en människa och skilde henne från resten av skapelsen; detta med att vi genom hela vår existens har ägnat vår begåvning till att skapa konst färgad av andlighet, vi har förfinat våra religiösa riter och ritualer till utsökthet och bortom dess gränser. Gud har inte bara gett oss kyrkomusiken som en gåva, han bor i den och använder den för att tränga rakt in i våra hjärtan, där han reder sig ett bo och viskar: "Du är oändligt älskad."

Soli Deo Gloria.

BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING STÖDJER:

Riksförbundet Narkotikafritt Samhälle

Brännkyrkabladet

INFORMATION FRÅN SVENSKA KYRKAN BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING

REDAKTÖR: KARI MALMSTRÖM • ANSVARIG UTGIVARE: ANDERS ROOS

UPPLAGA: 19 500 • TRYCK: V-TAB • DISTRIBUTION: POSTEN

Svenska kyrkan
BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING